

ter terechtzitting heeft verklaard over de beweegredenen en intenties bij het aangaan van het dienstverband acht de rechtbank het niet onaannemelijk dat het de bedoeling van [REDACTED] en Benefitz is geweest een langdurig dienstverband met elkaar aan te gaan. Dit maakt dat niet wettig en overtuigend kan worden bewezen dat sprake was van een fictief dienstverband met het opzet om onder valse voorwendselen een krediet te verkrijgen van Interbank. Hoewel het bevreemding wekt dat [REDACTED] een krediet van € 50.000,- is aangegaan dat vervolgens voor het grootste gedeelte onder de noemer 'lening' is doorbetaald aan Benefitz, schiet het bewijs te kort om te kunnen spreken van een vooropgezet plan gericht op oplichting dan wel fraude.

Conclusie

Gelet op vorenstaande acht de rechtbank niet wettig en overtuigend bewezen hetgeen aan [REDACTED] onder feit 4 is ten laste gelegd, zodat hij daarvan integraal behoort te worden vrijgesproken.

Ten aanzien van feit 5

[REDACTED] heeft op 29 februari 2016 om respectievelijk 11:54:41 uur en 13:16:37 uur telefonisch contact opgenomen met [REDACTED] terwijl [REDACTED] wist dat die [REDACTED] en diens echtgenote [REDACTED] op 3 maart 2016 waren uitgenodigd voor een politieverhoor ter zake van de verdenking van het medeplegen van oplichting / fraude. De rechtbank heeft kennisgenomen van de inhoud van die telefoongesprekken. Die gesprekken bevatten – onder meer – de bewoordingen zoals die onder feit 5 zijn ten laste gelegd.

Bij haar oordeel of sprake is van een intentie om de vrijheid om naar waarheid en geweten te beïnvloeden, betreft de rechtbank de strekking van de uitingen die door verdachte zijn gedaan, mede gezien tegen de achtergrond van de hiervoor gegeven overwegingen met betrekking tot feit 4. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen de uitingen gedaan door verdachte weliswaar worden gezien als een vorm voorbereiding van de verhoren bij de politie waar een zekere mate van afstemming van uit kan gaan, maar deze uitingen leiden niet zonder meer tot de conclusie dat daarmee werd bedoeld de vrijheid om naar waarheid en geweten te verklaren, te beïnvloeden. Ook uit de reacties van [REDACTED] kan de rechtbank een dergelijke intentie niet afleiden.

Conclusie

Gelet op vorenstaande acht de rechtbank niet wettig en overtuigend bewezen hetgeen aan verdachte onder feit 5 is ten laste gelegd, zodat de verdachte daarvan behoort te worden vrijgesproken.

Ten aanzien van feit 1

Op 27 september 2010 is via bemiddeling van Personal Service 4U een aanvraag voor een doorlopend krediet van [REDACTED] en [REDACTED] binnengekomen bij Interbank. Op basis van de verstrekte dienstverbandgegevens is door Interbank een krediet verstrekt van € 20.000,- dat op 2 september 2010 is overgemaakt op rekening van [REDACTED]. Dit bedrag is vrijwel direct doorgestort op een rekening van [REDACTED], handelend onder de naam De Vestelier Financiële Diensten (hierna ook: De Vestelier).

Tot de verstrekte dienstverbandgegevens behoorde onder meer dat [REDACTED] vanaf 1 februari 2010 negen uur per week werkzaamheden verrichtte bij De Vestelier en daarvoor een nettosalaris van € 575,42 per maand ontving.

Op 12 februari 2011 heeft Interbank via bemiddeling van Personal Service 4 U een verzoek ontvangen tot verhoging van de kredietlimiet van voormeld krediet tot een hoogte van € 50.000,--. Bij de aanvraag zijn gegevens over het dienstverband van [REDACTED] met De Vestelier verstrekt. [REDACTED] zou vanaf 1 februari 2011 bij De Vestelier in dienst zijn getreden als binnendienst medewerker assurantie tussenpersoon / assistent directeur met een maandinkomen van € 1.650,-- bruto op basis van een dienstverband van 24 uur per week. [REDACTED] heeft op 16 februari 2011 per mail aan Interbank laten weten dat [REDACTED] vanaf 1 februari 2011 meer uren bij De Vestelier Financiële Diensten is gaan werken, dat de salarisspecificatie van februari 2011 was opgemaakt en dat het salaris pas eind februari 2011 op de rekening van [REDACTED] zou worden gestort. Bij dit mailbericht is de salarisspecificatie verstrekt aan Interbank.

Op 18 maart 2011 is het krediet van € 50.000,-- door Interbank beschikbaar gesteld. Met dit geldbedrag is het lopende krediet van € 20.000,-- afgelost; € 20.000,-- is op rekening van [REDACTED] overgemaakt; het resterende bedrag van € 10.000,-- is later in delen opgenomen. [REDACTED] heeft op 1 maart 2016 bij de politie verklaard dat zij het één week heeft volgehouden om meer uren te gaan werken en dat zij vervolgens volledig is gestopt met werken bij De Vestelier Financiële Diensten.

De rechtbank stelt vast dat uit de bewijsmiddelen blijkt dat [REDACTED] op papier een fictief dienstverband is aangegaan.

Het dienstverband van [REDACTED] met De Vestelier behelsde sinds 1 februari 2010 een werkweek van 9 uur; daarnaast had [REDACTED] een dienstverband van 16 uur per week bij Lunet Zorg. De uitbreiding bij De Vestelier naar 24 uur per week als binnendienst medewerker assurantie tussenpersoon / assistent directeur heeft met ingang van 1 februari 2011 slechts één week geduurd, aldus [REDACTED], waarna zij volledig is gestopt met werken bij De Vestelier. [REDACTED] heeft over de werkzaamheden slechts verklaard dat sprake was van thuiswerk, zonder concreet te maken wat het inhield, hoe het tot haar kwam, of enige andere omstandigheid die aannemelijk maakt dat in die week sprake was van daadwerkelijke werkzaamheden in een reëel dienstverband. Zo al sprake was van een reëel dienstverband met ingang van 1 februari 2011 gaf de schriftelijke arbeidsovereenkomst een week nadien al niet meer de werkelijkheid omtrent het (beweerdelijk) dienstverband weer en is het desondanks gebruikt bij de aanvraag, zonder te vermelden dat het dienstverband feitelijk reeds was beëindigd.

Voor het 24-urig dienstverband van [REDACTED] is eveneens een salarisspecificatie opgemaakt en gebruikt. De salarisspecificatie is opgemaakt en ook nog ingezonden per mail op 16 februari 2011, op een moment dat [REDACTED] haar werkzaamheden al volledig beëindigd had. Interbank heeft meegedeeld dat zonder het opgegeven dienstverband en inkomen de lening niet zou zijn verstrekt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft [REDACTED] samen met [REDACTED] dat fictieve dienstverband geregeld omdat het oorspronkelijke gezamenlijk inkomen van [REDACTED] en [REDACTED] onvoldoende was om verhoging van het krediet te kunnen verantwoorden. [REDACTED] stemde het salaris van [REDACTED] af op het inkomen dat zij nodig had om de gewenste lening te kunnen verkrijgen. Daarbij is het opvallend dat zowel in 2010 bij de oorspronkelijke kredietverlening, als in 2011 bij de verhoging van het krediet [REDACTED] en haar echtgenoot forse financiële verplichtingen zijn aangegaan, om gelden te verkrijgen, die voor het grootste deel onder de noemer van "lening" zijn doorbetaald aan [REDACTED]. [REDACTED] heeft ter terechtzitting verklaard dat dit op initiatief van [REDACTED] heeft plaatsgevonden. [REDACTED] heeft ter

terechtstelling verklaard dat hij in 2010 een bedrijf met schulden had overgenomen en geen financiering kon verkrijgen. Gelet hierop concludeert de rechtbank dat zowel in 2010 als in 2011 het krediet is aangevraagd om De Vesteliet/ te voorzien van financiële middelen. heeft hierin bewust en nauw samengewerkt met en (en haar echtgenoot). Zij hebben in gezamenlijkheid gegevens en informatie gegenereerd en gebruikt die van belang waren voor de beoordeling van de kredietaanvraag, terwijl die gegevens op het moment van of direct na het opmaken en gebruiken ervan al niet meer de werkelijkheid weergaven.

Ten aanzien van feit 3

Op 10 februari 2015 is er via bemiddeling van Personal Service 4U BV een kredietaanvraag voor een doorlopende kredietovereenkomst voor en van € 46.000,- bij Interbank binnengekomen. Binnen Personal Service 4U BV heeft deze kredietaanvraag behandeld. Bij voornoemde kredietovereenkomst is door en op 16 februari 2015 een betalingsopdracht ondertekend en verstrekt.

Sunny Crew heeft ten behoeve van die kredietaanvraag een arbeidsovereenkomst met d.d. 20 december 2014 en salarisspecificatie over de maand januari 2015 ter beschikking gesteld. zou sinds 1 januari 2015 in dienst zijn getreden als medewerkster binnendienst bij Sunny Crew op basis van 20 uur per week voor een nettosalaris van € 1.214,08 per maand. heeft op 4 maart 2015 nog een mail aan Interbank doen toekomen met daarbij gevoegd een internetuitdraai van de Rabobankrekening van . Op dit bankafschrift staat met boekdatum 16 februari 2015 een creditmutatie van € 1.214,08 afkomstig van Sunny Crew met als omschrijving 'salaris januari excuus voor misverstand'. Tevens is op dat moment een schrijven bijgevoegd, gedateerd 3 maart 2015, afkomstig van , directeur van Sunny Crew, met de mededeling dat haar proeftijd goed heeft doorlopen. Uit gegevens van het UWV volgt dat er geen gegevens zijn gevonden omtrent het dienstverband tussen en Sunny Crew. Verder bleek uit door de Belastingdienst verstrekte informatie dat Sunny Crew in de periode van 2010 tot 17 september 2015 in het geheel géén werknemers in dienst heeft gehad.

heeft verklaard dat al haar financiële zaken regelde. Het was de bedoeling dat zij in januari 2015 twintig uur per week voor Benefitz, een bedrijf van zou gaan werken. Hoewel die werkzaamheden niet hebben plaatsgevonden, heeft voor de maand januari 2015 een salaris ontvangen. kent als zijnde de (stief)zoon van , niet als zijnde de eigenaar van Sunny Crew. Volgens is Sunny Crew een bedrijf van .

Ook de echtgenoot van heeft verklaard dat naar zijn weten zijn echtgenote niet voor Sunny Crew heeft gewerkt.

Handtekening eigenaar Sunny Crew

De handtekening van op de arbeidsovereenkomst van d.d. 20 december 2014 komt niet overeen met de handtekening onder de verklaring van d.d. 3 maart 2015 aangaande de goed doorlopen proeftijd. heeft op 17 mei 2016 bij de politie verklaard dat hij de arbeidsovereenkomsten welke aan hem door werden voorgelegd, blindelings ondertekende, alsmede

dat de handtekening op voornoemd schrijven van 3 maart 2015 niet van hem is. Het betreffend document zegt hem niets.

Alles in onderling verband en samenhang bezien, oordeelt de rechtbank dat voor het dienstverband van [REDACTED] een valse arbeidsovereenkomst en salarisspecificatie is opgesteld en gebruikt. Volgens Interbank zou de hypothecaire geldlening niet zijn verstrekt als dat inkomen er niet was geweest.

De rechtbank leidt uit het hiervoor overwogene en uit de verklaring van de echtgenoot van [REDACTED] af dat [REDACTED] het fictieve dienstverband regelde omdat het gezamenlijk inkomen van [REDACTED] niet voldoende was om de gewenste lening af te kunnen sluiten, en dat [REDACTED] het salaris afstemde op het inkomen dat [REDACTED] nodig had om de gewenste lening te kunnen verkrijgen.

Overweging en conclusie

De rechtbank overweegt dat, zoals uit de bewijsmiddelen blijkt, de kredietaanvragen volgens eenzelfde patroon zijn verlopen. De aanvragers van een (hoger) krediet bleken over te weinig inkomen te beschikken voor de door hen gewenste lening. [REDACTED] een financieel adviseur, hielp de aanvragers bij het verkrijgen van een krediet. [REDACTED] (en [REDACTED]) regelde(n) vervolgens een fictief dienstverband. [REDACTED] en/of [REDACTED] zorgde(n) voor (een) valse arbeidsovereenkomst(en) en (een) salarisspecificatie(s). Opvallend is dat het dienstverband in het geval van [REDACTED] na één week reeds volledig ophield en in het geval van [REDACTED] feitelijk nooit van de grond is gekomen.

De rechtbank betreft tevens bij haar oordeel dat [REDACTED] zelfs in de veronderstelling was dat zij in dienst zou treden bij een andere firma van [REDACTED] te weten Benefitz. De valse documenten werden ter onderbouwing van de aanvragen overlegd aan Interbank, terwijl ten tijde van het verstrekken van het krediet de verstrekte gegevens de werkelijkheid niet weergaven.

Het indienen van valse geschriften dient te worden aangemerkt als het aanwenden van listige kunstgrepen en het creëren van fictieve dienstverbanden dient te worden aangemerkt als een samenweefsel van verdichtsels op grond waarvan de hypotheekverstrekker Interbank werd bewogen tot afgifte van geld.

De rechtbank acht op grond van het bovenstaande wettig en overtuigend bewezen hetgeen hierna wordt verwoord onder het kopje 'De bewezenverklaring'.

De bewezenverklaring.

Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierboven uitgewerkte bewijsmiddelen in onderling verband en samenhang bezien, komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte

1.

in de periode van 1 februari 2011 tot en met 22 maart 2011 te Helmond en/of te Amsterdam, tezamen en in vereniging met anderen, met het oogmerk om zich en een ander wederrechtelijk te bevoordelen, door listige kunstgrepen en door een samenweefsel van verdichtsels Inter Bank, heeft bewogen tot de afgifte van enig goed (te weten het verstrekken van een krediet van 50.000 euro), immers heeft/hebben verdachte en/of zijn mededader(s)

- een kredietaanvraag gedaan ten bedrage van 50.000 euro ten behoeve van [redacted] en/of [redacted] en
- ten behoeve en/of ter ondersteuning van die kredietaanvraag een valse arbeidsovereenkomst (tussen De Vesteliet Financiële Diensten en [redacted]) overgelegd, inhoudende dat die [redacted] met ingang van 1 februari 2011 voor onbepaalde tijd in dienst was getreden bij De Vesteliet Financiële Diensten als "binnendienst medewerker assurantie tussenpersoon / assistent directeur" en
- ten behoeve en/of ter ondersteuning van die kredietaanvraag een valse salarisspecificatie van [redacted] overgelegd met betrekking tot de maand februari 2011, inhoudende dat die [redacted] in die maand bij De Vesteliet Financiële Diensten werkzaam was (voor een (bruto) maandsalaris ten bedrage van 2268,75 euro), waardoor die InterBank, werd bewogen tot bovenomschreven afgifte (te weten verstrekking van een krediet van 50.000).

3.

in de periode van 1 februari 2015 tot en met 11 maart 2015 te Helmond en/of te Amsterdam, tezamen en in vereniging met een ander, met het oogmerk om zich en een ander wederrechtelijk te bevoordelen, door listige kunstgrepen en door een samenweefsel van verdichtsels InterBank heeft bewogen tot de afgifte van enig goed, (te weten tot het verstrekken van een krediet van 46.000 euro), immers heeft verdachte en/of diens mededader(s)

- een kredietaanvraag gedaan ten bedrage van 46.000 euro ten behoeve van [redacted] en/of [redacted] en
- ten behoeve en/of ter ondersteuning van die kredietaanvraag een (valse) arbeidsovereenkomst (tussen "Sunny Crew" en [redacted]) overgelegd, inhoudende dat die [redacted] per 1 januari 2015 in dienst was van een bedrijf genaamd "Sunny Crew" en
- ten behoeve en ter ondersteuning van die kredietaanvraag een (valse) salarisspecificatie van [redacted] overgelegd betrekking hebbende op de maand januari 2015, inhoudende dat die [redacted] in die maand (gedurende 88 uren) werkzaamheden voor "Sunny Crew" had verricht en daartoe een salaris had ontvangen ten bedrage van (netto) 1214,08 euro en heeft voorgedaan als zou voornoemd salaris een terugkerend maandsalaris zijn en
- een valse verklaring heeft overgelegd (inhoudende dat die [redacted] haar proeftijd goed had doorlopen), waardoor die InterBank, werd bewogen tot bovenomschreven afgifte.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, is naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen. Verdachte zal hiervan worden vrijgesproken.

De bewijsmiddelen worden slechts gebezigd met betrekking tot het feit waarop zij in het bijzonder betrekking hebben.

De strafbaarheid van het feit.

Het bewezen verklaarde levert op de in de uitspraak vermelde strafbare feiten. Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de feiten uitsluiten.

De strafbaarheid van verdachte.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluiten. Verdachte is daarom strafbaar voor hetgeen bewezen is verklaard.

Oplegging van (bijkomende) straf.

De eis van de officier van justitie.

Ten aanzien van feit 1 primair, 2, 3 primair, 4 primair:

- gevangenisstraf voor de duur van 12 maanden met aftrek overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht waarvan 4 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren
- een beroepsverbod voor *'enig beroep in de financiële en fiscale dienstverlening'* voor de duur van vijf jaar.

Het standpunt van verdachte.

Verdachte heeft zich onthouden van een standpunt ten aanzien van de strafmaat.

Het oordeel van de rechtbank.

Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd heeft de rechtbank gelet op de aard en de ernst van het bewezen verklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan. Bij de beoordeling van de ernst van de door verdachte gepleegde strafbare feiten betreft de rechtbank het wettelijke strafmaximum en de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd. Daarnaast houdt de rechtbank bij de strafbepaling rekening met de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte.

De rechtbank heeft in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Verdachte heeft zich samen met anderen in de periode gelegen tussen 1 februari 2011 tot en met 11 maart 2015 meermalen schuldig gemaakt aan oplichting middels het (doen) opmaken van valse geschriften en het gebruik maken van die valse geschriften.

De rechtbank vindt de handelwijze van verdachte en de medeverdachten zeer kwalijk. Geldvestrekkers moeten kunnen vertrouwen op de echtheid van de door de aanvragers en de tussenpersoon verstrekte documenten. Verdachte heeft tezamen met zijn medeverdachten dat vertrouwen beschaamd, en dat in de uitoefening van zijn beroep in de financiële dienstverlening. Door toedoen van verdachte en de medeverdachten heeft Interbank geldleningen verstrekt van in totaal € 96.000,--. Dat Interbank uiteindelijk geen directe financiële schade heeft opgelopen doet aan de ernst hiervan niet af. Verdachte heeft een initiërende rol gehad in het geheel. Hij onderhield contacten met de aanvragers en wist hen te bewegen om een (hoge(re) lening af te sluiten en vervolgens het geld dat Interbank aan de aanvragers overmaakte op een rekening van één van de bedrijven van verdachte te storten. De handelwijze van verdachte en medeverdachte [REDACTED] was doordacht en doortrapt, door het creëren van een papieren werkelijkheid die niet strookte met de feitelijke situatie. Tevens brachten zij aanvragers in een positie dat zij ten behoeve van [REDACTED] forse financiële verplichtingen tegenover een geldverstrekker op zich namen welke zij eigenlijk niet konden dragen. Het handelen van verdachte in zijn rol van financieel dienstverlener en tussenpersoon is te kenschetsen als gewetenloos en niet integer. Uit het uittreksel Justitiële Documentatie d.d. 6 september 2019 volgt dat verdachte niet eerder ter zake soortgelijke misdrijven is veroordeeld.

Beroepsverbod

Gelet op de aard van de bewezenverklarde feiten en de omstandigheden waaronder deze gepleegd zijn, wil de rechtbank ter bescherming van de integriteit van het systeem van financiële dienstverlening, zekerheid hebben dat verdachte (voorlopig) niet meer werkzaam zal zijn in de financiële dienstverlening. Daarom zal de rechtbank als bijkomende straf verdachte het recht ontzeggen om enig beroep in de financiële en fiscale dienstverlening uit te oefenen voor de duur van vijf jaren.

Bij haar beslissing over de strafsoort en de hoogte van de straf heeft de rechtbank aansluiting gezocht bij de binnen de rechtspraak ontwikkelde oriëntatiepunten. De oriëntatiepunten dienen als vertrekpunt bij het bepalen van de straf.

Redelijke termijn.

Als uitgangspunt heeft in een zaak te gelden dat de behandeling ter terechtzitting dient te zijn afgerond met een eindvonnis binnen twee jaar nadat de redelijke termijn is aangevangen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden, zoals de ingewikkeldheid van een zaak, de invloed van de verdachte en zijn raadsman op het procesverloop en de wijze waarop de zaak door de bevoegde autoriteiten is behandeld.

De rechtbank overweegt met betrekking tot de aanvang van de redelijke termijn en het procesverloop in deze zaak het volgende. Op 17 mei 2016 is verdachte in verzekering gesteld en op 8 april 2019 is verdachte gedagvaard om op 6 mei 2019 ter terechtzitting te verschijnen. Dit vonnis wordt op 12 november 2019 uitgesproken. Daarmee is de redelijke termijn in aanzienlijke mate, te weten met bijna 18 maanden overschreden. Nu de ingewikkeldheid van de zaak en de verdediging geen noemenswaardige invloed hebben gehad op het procesverloop, is de rechtbank van oordeel dat deze overschrijding matiging van de gevangenisstraf tot gevolg moet hebben die wordt gerealiseerd door het opleggen van een voorwaardelijk gedeelte.

De rechtbank is van oordeel dat in verband met een juiste normhandhaving niet kan worden volstaan met het opleggen van een andersoortige of geringere straf dan een gevangenisstraf. De rechtbank zal een lichtere straf opleggen dan de door de officier van justitie gevorderde straf, nu de rechtbank verdachte van feit 2, 4 en 5 integraal vrijspreekt en van oordeel is dat de straf die de rechtbank zal opleggen de ernst van het bewezen verklaarde voldoende tot uitdrukking brengt.

De rechtbank acht, alles afwegende, een gevangenisstraf voor de duur van 8 maanden waarvan 3 voorwaardelijk, passend en geboden. Door het opleggen van deels voorwaardelijke gevangenisstraf wordt tevens het belang gediend verdachte ervan te weerhouden opnieuw strafbare feiten te plegen.

Toepasselijke wetsartikelen.

De beslissing is gegrond op de artikelen:

Wetboek van Strafrecht art. 14a, 14b, 14c, 28, 31, 47, 57, 63, 326.

DE UITSpraak

De rechtbank:

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte onder feit 2, feit 4 primair/subsidiair en feit 5 is ten laste gelegd en spreekt hem daarvan vrij.

verklaart het ten laste gelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven;

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij;

het bewezen verklaarde levert op de misdrijven:

ten aanzien van feit 1 primair:
medeplegen van oplichting

ten aanzien van feit 3 primair:
medeplegen van oplichting.

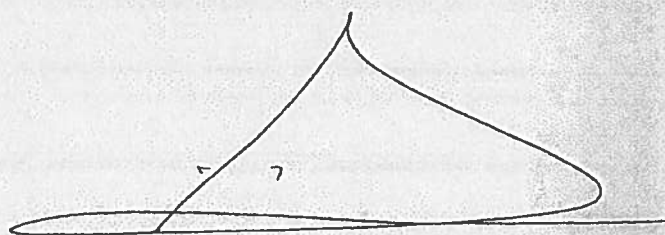
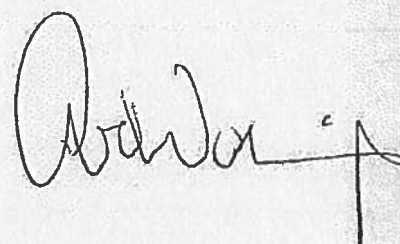
De rechtbank verklaart verdachte hiervoor strafbaar en legt op de volgende (bijkomende) straf.

Ten aanzien van feit 1 primair, feit 3 primair:
gevangenisstraf voor de duur van **8 maanden** met aftrek overeenkomstig artikel 27 Wetboek van Strafrecht waarvan **3 maanden** voorwaardelijk met een proeftijd van 3 jaren. Stelt als algemene voorwaarde dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit.

Ten aanzien van feit 1 primair, feit 3 primair:
Ontzetting uit het recht om enig beroep in de **financiële en fiscale dienstverlening** uit te oefenen voor de duur van **5 (vijf) jaar**.

Dit vonnis is gewezen door:
mr. W.F. Koolen, voorzitter,
mr. A.H.J.J. van de Wetering en mr. M.T. van Vliet, leden,
in tegenwoordigheid van J. Kapteijns, griffier,
en is uitgesproken op 12 november 2019.

Mr. M.T. van Vliet is buiten staat dit vonnis (mede) te ondertekenen.

A handwritten signature, likely of Mr. M.T. van Vliet, consisting of a large, stylized 'V' and 'L' intertwined.A handwritten signature, possibly of a judge or official, featuring a large, sweeping 'V' shape with a horizontal line underneath.A handwritten signature, possibly of a judge or official, featuring a large, stylized 'V' and 'L' intertwined.